Feria quinta ad vesp's. a. Domine. Euouae. Euouae.

138. Domine probasti me et cogno
uisti me: tu cognouisti ses
sionē meā et resurrectionem meā.
Intellexisti cogitaciones meas de
longe: semitam meā et funiculū
meū inuestigasti. Et omnes vias
meas p̄uidisti: quia nō est sermo
in lingua mea. Ecce dn̄e tu cogno
uisti omnia nouissima et antiqua:
tu formasti me et posuisti sup me
manū tuā. Mirabilis facta est sci
entia tua ex me: confortata est et
nō potero ad eam. Quo ibo a spi
ritu tuo: et quo a facie tua fugiā.
Si ascendero in celū tu illic es: si
descendero in infernū ades. Si sūp
sero pennas meas diluculo: et ha
bitauero in extremis maris. Etenī

illuc manus tua deducet me: et te
nebit me dextera tua. Gl'ia. phares.
Et dixi forſitan tenebre conculca
būt me: et nox illuminatio
mea in deliciis meis. Quia tenebre
nō obſcurabūtur a te: et nox ſicut
dies illuīnabitur: ſicut tenebre eꝰ
ita et lumē eius. Quia tu poſſedi
ſti renes meos: ſuſcepiſti me de vte
ro matris mee. Confitebor tibi
quia terribiliter magnificatus es:
mirabilia opa tua: et anima me
a cognoſcet nimis. Non est occul
tatū os meū a te qd̄ feciſti ī occulto:
et ſubſtantia mea in inferioribus
terre. Imꝑfectū meū viderūt oculi
tui: et in libro tuo omēs ſcribent̄:
dies formabūtur et nemo in eis.
Michi autē nimis honorificati
ſūt amici tui deus: nimis confortatꝰ

est principatus eoȝ. Dinumera
bo eos et sup arenā multiplicabū
tur: exsurrexi et adhuc sum tecū.
Si occideris deus peccatores: viri
sanguinū declinate a me. Quia
dicitis in cogitacōne: accipiant
in vanitate civitates suas. Non
ne qui oderūt te dñe oderam: ⁊ su
p inimicos tuos tabescebā. Per
fecto odio oderam illos: inimi
ci facti sūt michi. Proba me deus
et scito cor meū: interroga me ⁊ co
gnosce semitas meas. Et vide si
via iniquitatis in me est: et deduc
me in via
eterna. an. Domine pbasti me et co
gnovisti me. A viro iniquo. Euouae.
Eripe me domine ab homine
139. malo: a viro iniquo eripe

me Qui cogitauerūt iniquitates
in corde: tota die ꝯſtituebāt prelia.
Acuerūt linguā ſuam ſicut ſerpen
tes: venenū aſpidū ſub labijs eoꝝ.
Cuſtodi me dn̄e de manu pc̄toris:
et ab hominibꝫ iniquis eripe me Qui
cogitauerūt ſupplantare greſſus me
os: abſconderūt ſꝑbi laqueū mi
chi Et funes extenderūt in laqueū:
iuxta iter ſcandalū poſuerūt michi.
Dixi dn̄o deus meus es tu: exaudi
dn̄e vocem dep̄cationis mee Dn̄e
domine virtus ſalutis mee: obum
braſti ſup caput meū in die belli.
Non tradas me dn̄e a deſiderio meo
peccatori: cogitauerūt contra me:
ne derelinquas me ne forte exaltentur.
Caput circuitus eoꝝ: labor la
bioꝝ ipſoꝝ operiet eos Cadent ſu
p eos carbones: in ignē deicies eos:

in miseriis nõ subsistent. Vir lin
guosus nõ dirigetur in terra: virũ
iniustũ mala capient ĩ interitu.
Cognovi quia faciet dñs iudici
um inopis: et vindictã pauperũ.
Verũtamẽ iusti ꝯfitebũtur noĩ
tuo: et habitabũt recti cũ vultu tuo

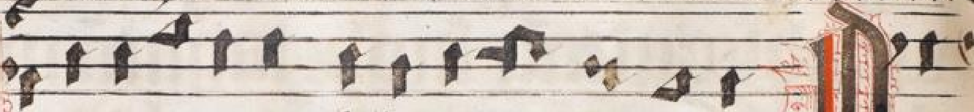

A viro iniquo libera me domine. Do

140 Domine

clamavi mine clamavi. Evouae.
ad te exaudi me: intende voci mee
cũ clamavero ad te. Dirigatur o
ratio mea sicut incensũ in cõspectu
tuo: elevatio manuũ mearũ sacri
ficiũ vespertinũ. Pone dñe custodi
am ori meo: et ostiũ circũstantie
labiis meis. Non declines cor meũ
in verba malicie: ad excusandas
excusationes in peccatis. Cũ homi

nibꝫ opantibꝫ iniquitatē: et non
cōmunicabo cū electis eoꝝ. Corri
piet me iuſtus ī miſericordia ⁊ incre
pabit me: oleū autē peccatoris nō
impinguet caput meū. Quoniam
adhuc et oratio mea in beneplaci
tis eorū: abſorpti ſunt iuncti petre
iudices eoꝝ. Audient verba mea
quoniā potuerūt: ſicut craſſitudo
terre erupta eſt ſup terrā. Diſſipata
ſunt oſſa nr̄a ſecus infernū: quia
ad te domine dñe oculi mei: in te
ſperaui nō auferas animā meam.
Cuſtodi me a laqueo quē ſtatue
runt michi: et a ſcandalis opantiū
iniquitatē. Cadent in retiaculo
eius peccatores: ſingulariter ſum
ego donec tranſeam. Gloria. anti.

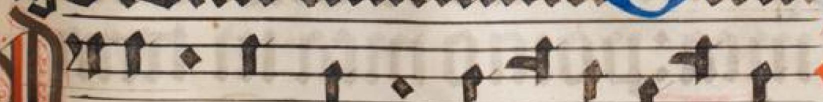

Ad mgt̄

Domine clamaui ad te exaudi me. antiph.